47ste jaar — Nr 98-99. Zaterdag 18 Augustus 1900

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, n' 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** »
Een » » **4** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centmes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 18e AUGUSTUS 1900.

VAN ALLES WAT.

Het jaarlijksch congres van den Belgischen Volksbond zal dit jaar gehouden worden te Namen, den Zondag 23 en den Maandag 24 September.

Er zullen drie afdeelingen bestaan : 1e de afdeeling der werken van onderlingen bijstand en pensioenen; 2e de afdeeling der beroepsvereenigingen ; 3e de afdeeling der onderwijzers.

Den Zondag namiddag, 23 September, zal eene *algemeene vergadering der belgische katholieken*, onder de leiding van den Belgischen Volksbond, te Namen gehouden worden.

Het bestuur zal talrijke uitnoodigingen zenden, opdat die bijeenkomst het uitwerksel zou hebben eener groote betooging ten voordeele der eendracht onder alle katholieken.

⁂

Het is meer dan waarschijnlijk dat naar aanleiding van het huwelijk van prins Albert eene strafkwijtschelding zal verleend worden voor politieke misdrijven en feiten van desertie.

Meer dan 2000 genadevragen zijn reeds ingekomen bij het ministerie van justicie.

⁂

Men heeft gezegd dat de keizer van Duitschland het huwelijk van prins Albert zou bijwonen.

Deze inlichting schijnt in alle geval voorbarig, aangezien op 't oogenblik dat zij verspreid werd, de datum van het huwelijk nog niet was vastgesteld.

Wel is waar heeft de keizer veel achting en sympathie voor onzen toekomenden koning en hij betuigt hem zulks bij elke gelegenheid.

⁂

Een gevolg der talrijke werkstakingen welke de socialisten in Frankrijk aanleggen, wordt door het fransch gouvernement, waar nochtans twee socialisten in zetelen, gemeld. Uit hoofde van het stil liggen van menigvuldige fabrieken en werkwinkels, heeft dit land sedert vijf maanden uit den vreemde voor 73 miljoen koopwaren moeten doen komen die anders in Frankrijk zouden gekocht zijn en waar de werklieden een derde, dat is ongeveer 25 miljoen, aan dagburen zouden aan verdiend hebben. Dat is 25 miljoen verloren voor de onnoozele werklieden. Maar wat heeft dat? De socialistische kopstukken zullen er geene flesch min om kraken.

⁂

Zekere Pessina, een beroemd rechtsgeleerde, die destijds de afschaffing der doodstraf in Italië bewerkte, schrijft nu dat Italië, sedert die afschaffing, het land der politieke moordenaars geworden is.

Caserio, Arseni, Angiolillo, Passanante, Lucheni, Acciarito en Bresci, allemaal Italianen.

Men zegt dat de doodstraf in de kamer opnieuw zal voorgesteld worden.

Echter zou Bresci van dergelijke operatie nog vrij blijven.

⁂

De Italiaansche bladen bevestigen dat er inderdaad eene samenzwering gesmeed werd tegen de souvereinen.

Zekere Ciancabilla, gewezen socialistisch dagbladschrijver, thans gevaarlijk anarchist, zou er de opstoker van zijn.

⁂

1836-1900. — In 1836 pleegde Agesilas Milano zijnen moordaanslag op koning Ferdinand van Napels : Humberto bracht hulde aan zijne nagedachtenis en 't italiaansch gouvernement bezorgde een pensioen aan zijne nabestaanden.

Minister Crispi zegde van op het parlementair gestoelte :

« Deze daad mag geen enkel patriot aan Milano verwijten, want hij pleegde een politieken moord. »

Dat is geschiedenis.

Koning Humberto werd door eenen politieken moordenaar gedood.

Dat is, eilaas, ook geschiedenis.

⁂

Griekenland, tot nu toe de toevlucht der zondaren, zal weldra ophouden dit te zijn. Ten minste indien het waar is, dat dit land met België onderhandelt voor het maken van een uitleveringsverdrag.

⁂

De gebeurtenissen in China en die in Rusland werpen een droevig licht over hetgeen onze landgenooten te wachten staan, die in verre streken fortuin gaan zoeken.

In China ging men spoorwegen leggen en talrijke ingenieurs en andere wetenschappelijke mannen beloofden ons gouden bergen. En de kapitalen stroomden bijeen.

In Rusland begon men met groote nijverheidsondernemingen en ook daar stroomden vakmannen en bankbriefkens henen.

Velen droomden er zich eene schitterende toekomst, fortuin en wie weet wat nog al !

Doch eensklaps steken de inboorlingen de onbeschaafde koppen in de hoogte en dreigen al die schoone plannen in duigen te slaan !

Wat staat ons daar nu te wachten ?...

⁂

Men vertelt — doch er is nog niets officieel — dat het belgisch expeditiekorps naar China op 15 september zal vertrekken; dat er reeds 700 oudgedienden van het leger en 400 onderofficiers en soldaten zich aangeboden hebben, alsook een groot getal officiers ; dat het bataljon aanstaande week in het kamp van Beverloo zal vereenigd worden ; eindelijk dat de koning plechtig eene driekleurige vlag aan het bataljon zal overhandigen.

⁂

Een Brusselsch blad beweert dat Duitschland's vermoorde gezant in China den haat van het volk op zich laadde, door te peerd naar het Yamen te gaan : 's lands wijze, 's land eer was daardoor te kort gedaan, zoo besluit het blad.

Wel, verdonders ! Toonde Li-Hung-Chang zich hier zoo eerbiedvol tegenover 's lands wijze, als hij zich allerlei geruchten veroorloofde, zeer onaangenaam voor de personen welke hij met zijne achterpoortsche mededeelingen begunstigde.

Alles ten ergste genomen, heeft het peerd in kwestie toch maar op straat gedaan hetgeen China's gezant hier aan tafel deed.

EEN PAAR BORRELS !

« Ho ! als de werkman, welke van den morgen tot den avond zwoegt, die nog niet mag hebben, dan ken ik er niets van !

Dan is 't leven geen cent weerd ! Als het op zooveel na op is, dan kan 't toch niet meer helpen ! »

Zoo hoort men wel eens klappen en op 't eerste oogenblik, is men genegen te denken :

« Ja, dat is zoo ! Een borrel is ook de eenige troost, die een werker heeft ; dat doet hem wat herleven ! »

En ! Men koopt den eenen borrel na den anderen, totdat men eindelijk geld, verstand en kracht kwijt is !...

Zoo troost zich de werkman, zóó herleeft hij !

In plaats van twee borrels per dag, drinken de meeste werklieden na korten tijd er soms wel twintig en meer !

Gewoonte is bij hen een tweede natuur geworden, die onverbiddelijk immer meer en meer noten op haren zang krijgt.

De werklieden worden de slaven van den drank en verlekkeren er zoo zeer op, dat zij hun leven zouden wagen voor eenen druppel !

Voor die paar borrels laten zij vrouw en kinderen honger en armoê lijden ! Is dat mannelijk en menschelijk ?

Wat hadden die werklieden beter *met het geld dier twee borrels* kunnen doen ?

Zij hadden kunnen deel maken van de pensioenkas van den Staat en er zich een pensioen voor aanschaffen van 250 fr. met voorbehouden kapitaal of 570 fr. met afgestaan.

Hoe dat?

Men is 20 jaar oud.

2 borrels per dag of 30 maal 10 is 3,00 fr. per maand.

En 12 maal 3 is 36 fr. per jaar.

Daarbij minstens 9 fr. subsidie van den Staat tot 40 jaar en dan 14,50 fr. ; alsmede 3 fr. van de provincie, en 2 fr. van de societeit is 50 fr. en meer.

Hetgeen minstens de bovengenoemde pensioenen geeft.

570 fr. pensioen op 60 jaren en dat voor twee borrels per dag, die men goed missen kan.

Leeft men tot 70, dan heeft men al 5700 fr. pensioen gehad. Is dat niet beter, dan eene ledige geldbeurs en een zieken kop of een versleten korpus ?

En is men getrouwd, dan heeft men jaarlijks 250 fr. pensioen en de familie krijgt na den dood 40 maal 50 of 2000 fr. terug. Zoodat men na 10 jaren pensioeneering 2500 fr getrokken heeft en voor de familie nog 2000 fr. overschiet.

Wie wil nog zoo dom blijven dagelijks een stuk van zijn pensioen door de keel te jagen en uit drinkzucht vrouw en kinderen te onterven ?

Niemand, wie er goed over nadenkt !

Een kanaal van Luik naar Antwerpen.

De dagbladen hebben melding gemaakt van een, in het Parijzer congres ontwikkeld regeeringsontwerp, voor het maken van een grooten bevaarbaren weg van Antwerpen naar Luik.

M. De Beil, algemeen inspecteur van bruggen en wegen in België, besprak het onderwerp volgenderwijze :

De regeering heeft het voornemen de kom van Luik in gemakkelijke verbinding te brengen met Antwerpen en Holland, door de vergrooting der vaart van Luik naar 's Hertogenbosch.

De bestaande enkele sluizen, die 50 meters benutbare lengte op 7 meters breedte hebben, zouden vervangen worden door dubbele sluizen van 100 meters lengte op 12 breedte. De platte bodem der vaart wordt gebracht op 17 meters en men zal er kunnen varen met schepen van 2 m. 40 diepgang, zoodat men te Luik schepen zal kunnen brengen van 800 ton.

De Beorden-Maas en in alle geval het kanaal, zal bevaarbaar zijn voor de grootste Rijnschepen.

Om tot dezen uitslag te geraken zou men eene tweede afdamming, gelijk aan die der Gileppe, moeten maken, maar ditmaal op de Boven-Ourthe, en wel aan het bijeenloopen der beide Ourthen.

Deze afdamming zou 140 meters lang zijn aan het bovengedeelte, en zou eenen inhoud hebben van 80 millioen kubieke meters.

Die ontzaggelijke kom zou, dank aan den snellen toevloed van die rivier, in twee of drie dagen gevuld zijn.

Deze kom zou in tijden van droogte, de Maas de gewenschte hoogte terug geven, voor de scheepsbeweging die zij in het kanaal mogelijk moet houden.

Deze afdamming zou 7 millioen kosten, die der Gileppe kostte, de machienen te buiten gerekend, 5 1/2 millioen.

LUIK-ZEEHAVEN.

Wij lezen in de *Meuse :*

De heeren L. Hubin en G. Delville, samenwerkers van wijlen J. Bedeuté, komen een vlugschrift uit te geven getiteld : *Ontwerp van een zeekanaal, Luik-Zeehaven ; Hasselt, Herenthals, Diest, zeedokken. Mogelijke zeehaven te Seraing.*

Hieruit nemen wij het volgende over :

Ons tegenwoordig ontwerp behelst in zijne groote lijnen de volgende werken : Het uitgangspunt van Luik is een groot dok beginnende aan de kaai St Leonard en zich uitbreidende te Coronmeuse tegenover de kanongieterij. Ingang van het kanaal van Luik naar Maestricht verbreed en verdiept tot Lixhe. Een weinig boven Lixhe verlaat men het kanaal om naar Hasselt te komen. Te Hasselt een groot dok met een sectie van een nieuw kanaal langs Diest, insgelijks met een groot dok en zich richtende van daar naar Herenthals. Van Hasselt-Dok een tweede vertakking langs Quaad-Mechelen, door het oud verbreed en verdiept kanaal. Van Quaad-Mechelen, een nieuw kanaal dat zich te Herenthals vereenigt met de vertakking langs Diest. Van Herenthals volgt men het oud verbreed en verdiept kanaal tot Antwerpen, een weinig voor de versterkingen, tegenover Schooten.

Op dit laatste punt een nieuw kanaal tot aan de Schelde langs de polders van Austruweel. Men zou in de Schelde komen langs den « Grooten Doorsteek » sinds lang ontworpen.

Er zouden groote dubbele sluizen zijn van 150 m. lengte op 20 m. breedte.

De lengte van het kanaal zou zijn 153 kilom.

Er zouden kaaien zijn te Luik van af Coronmeuse tot aan de kaai St-Leonard, met groote ijzeren hangars, kraanen, ijzerenwegen gelijk te Antwerpen.

Wij stellen ons ook voor Seraing te verbinden met de dokken te Luik.

Ons ontwerp zal zich in eene niet verwijderde toekomst, volledigen met eene vertakking van Visé naar de duitsche grens en van daar naar den Rhijn.

Ons eerste gedacht was van een tunnel te maken van Visé naar Eygenbilsen. Wij verwerpen dit punt nog niet, willende hierover, met een doel van spaarzaamheid, vollediger studies doen.

Groot zouden, volgens de heeren Hubin en Delville, de voordeelen zijn van dit schoon en grootsch ontwerp op industrieel en commercieel gebied.

Het zou ook toelaten de overstroomingen der Maas te weren, met aan de waters een afloop te geven naar de Schelde.

De watervoorraad en de watervallen zouden dienen om de electriciteit voort te brengen op gansch den doortocht. Zoo zouden de schepen ook 's nachts kunnen varen.

Wat de kosten aangaat, de heeren Hubin en Delville schatten ze als volgt :

Zeekanaal van Luik naar Antwerpen 87,500,000, de haven van Luik 10,500,000 fr. de dokken te Hasselt en te Herenthals ieder 4 millioen, het dok te Diest 3 millioen, het vertakkingskanaal langs Diest 22,000,000, zijnde een algemeen totaal van 131 millioen franken.

PRIJSUITDEELING

aan de leerlingen van het

O. L. V. COLLEGE

te Tongeren,

voorgezeten door Mgr RUTTEN,

Groot-Vicaris van Mgr den Bisschop van Luik, Huisprelaat van Zijne Heiligheid,

OP VRIJDAG 10 AUGUSTUS 1900.

De prijzen, accessiten en eervolle meldingen, werden in de volgende orde behaald :

—

LAGER ONDERWIJS.- DIVISION INFÉRIEURE.

EEREPRIJS — PRIX D'HONNEUR.

Armand Paul, Tongeren — Ernest Lenaerts, 's Heeren-Elderen — Jozef Noben, Alt-Hoesselt — Albrecht Mertens, Tongeren — Constant Rubens, id. — Jozef Tomsin, id. — Hendrik Ulrix, id. — Arthur Vroonen, id. — Hendrik Lombard, id. — Leonard Mertens, Membruggen — Jan Delmotte, Bommershoven — Constant Paque, Haeren-Bommershoven.

Eerste studiejaar.

Prijzen van gezamentlijke leervakken.

1e prijs : Hendrik Jamaer, Tongeren ; Armand Paul, id. — 2e prijs : Jozef Molenaers, id. — 3e pr. : Florent Horsmans, id. ; Jozef Molenaers, id. ; Camille Houbart id. ; Hendrik Jans, id. — 4e pr. : Frans Nysten, id.

Eene belooning is toegekend aan de volgende leerlingen, die binnen het schooljaar zijn ingekomen :

Jozef Collée, Tongeren — Jacobus Jans, id. — Jozef Jans, id.

Tweede studiejaar.

Prijzen van gezamentlijke leervakken.

1e prijs : Jozef Noben, Alt-Hoesselt ; Ernest Lenaerts, 's Heeren-Elderen ; Albrecht Mertens, Tongeren ; Juliaan Brauns, id. — 2e prijs : Victor Stevens, Tongeren ; Jan Kempeneers, id — 3e pr. : Jan Biesmans, id. ; Jan Kempeneers, id. — 4e pr. : Pieter Jans, id. ; Jan Ory, id. ; Hendrik Vanderyst, id.

Willem Loix van Tongeren, die aan al de prijskampen niet heeft kunnen deelnemen, ontvangt eene bijzondere belooning.

Derde studiejaar.

Prijzen van gezamentlijke leervakken.

1e prijs : Hendrik Ulrix, Tongeren ; Jozef Tomsin, id. — 2e prijs : Jozef Vols, id. ; Jozef Walmach, id. ; René Nysten, id. — 3e prijs : Emiel Lowet, Piringen ; Constant Rubens, Tongeren ; August Groven, Zammelen ; Jozef Guisson, Piringen ; Arthur Vroonen, Tongeren — 4e prijs : Pieter Milissen, id. ; Georges Jaminé, id ; Felix Baré, id. — 5e prijs : Edmond Deckers, id. ; Julius Houbart, id. ; Hendrik Noé, id. ; Arnold Jans, id. ; Gerard Deckers, id. ; Willem Duchateau Herderen ; Alfons Hoebrix, Rixingen.

Zang.

Prijs : Jozef Tomsin, Tongeren.

Eene bijzondere belooning is toegekend aan : Jozef Renaers van Lauw, die binnen het schooljaar ingekomen, 357 punten bekomen heeft op 520 en aan Lambrecht Van Ormelingen, van Lauw.

Vierde studiejaar.

Prijzen van gezamentlijke leervakken.

1e prijs : Hendrik Leonard, Freeren ; Leonard Martens, Membruggen — 2e prijs : Jozef Streignart, Tongeren ; Mathijs Schillings, id — 3e prijs : Jozef Sweeck, id. ; Felix Marres, Vroenhoven — 4e pr. : Jan Ernes Lauw ; Julius Nartus, Tongeren ; Frans Engelborgs, id. ; Huibrecht Timmermans, id. ; Gilles Notelaers, Sluizen ; Marcel Neven, Kesselt — 5e prijs : Huibrecht Cabolet, Tongeren ; Frans Nelissen, id. ; Jozef Nysten, id. ; Georges Nijs, id. ; Arthur Smets, Lauw ; Benedictus Vroonen, Piringen ; Lambertus Vanhees, Alt-Hoesselt.

Teekenen en schoonschrift.

Prijs : Hendrik Lombard, Freeren.

Zang.

Prijs : Frans Nelissen, Tongeren — Leonard Martens, Membruggen.

Eene belooning is toegekend aan de volgende leerlingen, die binnen het schooljaar ingekomen of om reden van ziekte, aan al de prijskampen geen deel hebben kunnen nemen :

Paul Michiels, Tongeren ; Leon Teuwen, id. ; Jan Reynders, Herderen ; Jozef Willems, Tongeren.

Vijfde studiejaar.

Prijzen van gezamentlijke leervakken.

1e prijs : Niet toegekend. — Non décerné.

2e prijs : Constant Paque, Haeren-Bommershoven ; Jozef Ruyters, Tongeren ; Mathijs Loyens, Vlijtingen ; Julius Mertens, Tongeren ; Jan Delmotte, Bommershoven — 3e pr. : Robert Sweeck, Tongeren ; Willem Boelen, Kleine-Spauwen ; Jan Milissen, Tongeren ; Julius Nicolaers, id. ; Andries Meyers, id. — 4e prijs : Paul Vanderijst, id. ; Walther Heynen, id. ; Julius Jaminé, id. ; Jan Teuwen, id. ; Jozef Modave, id. ; Jan Germis, Lauw ; Jozef Schopp, Tongeren ; Jozef Zanders, id.

Zang.

Prijs : Jan Germis, Lauw.

Teekenen en schoonschrift.

Prijs : Robert Sweeck, Tongeren.

—o—

BEROEPSKLASSEN EN LATIJNSCHE KLASSEN.
CLASSES PROFESSIONNELLES ET CLASSES LATINES.

EEREPRIJS — PRIX D'HONNEUR.

Jozef Herkens, Bommershoven — Hyacinthe Paque, Xhendremael — Raymond Swerts, Tongeren — Alfons Franssen, id. — Frans Schillings, id. — Jozef Mevis, id. — Frans Schopp, id.

BEROEPSKKASSEN.

CLASSES PROFESSIONNELLES.

1ste Studiejaar. — 1re Année d'études.

UITMUNTENDHEID — EXCELLENCE.

Jozef Herkens, Bommershoven — Hyacinthe Paque, Xhendremael — Jozef Mayelle, Millen.

Godsdienst — Religion.

1e prijs : Jozef Herkens ; 2e Jozef Mayelle ; 3e Hyacinthe Paque ; 4e Pieter Bouveroux Freeren — 1e Accessit : Auguste Berden, Tongeren ; 2e Lucien Bellefontaine, Sluizen ; 3e Paul Meyers, Tongeren ; Jozef Molenaers, 's Heeren-Elderen — 1e Benoeming : Huibrecht Heynen, Tongeren ; 2e Georges Lowette, Rommershoven ; 3e Eugeen Vroonen, Tongeren ; 4e Leopold Picard, Dietsch-Heur.

Vlaamsche taal — Langue flamande.

1e prijs : Jozef Herkens ; 2e Jozef Mayelle ; 3e Pieter Bouveroux ; 4e Jozef Molenaers — 1e Accessit : August Berden ; 2e Eugeen Vroonen ; 3e Huibrecht Heynen ; 4e Leopold Picard — 1e Benoeming : Lucien Bellefontaine ; 2e Paul Meyers ; 3e Jan Bellis, Dietsch-Heur ; Andries Ramaekers, Webede.

Vlaamsche stijloefening — Rédaction flamande.

1e prijs : Jozef Herkens ; 2e Jozef Molenaers ; 3e Georges Lowette ; 4e Lucien Bellefontaine — 1e Accessit : Jozef Mayelle ; 2e Eugeen Vroonen ; 3e August Berden ; 4e Jozef Cartentstart, Vliermael — 1e Benoeming : Leopold Picard ; 2e Jozef Bils, Rutten ; 3e Pieter Bouveroux ; 4e Paul Meyers.

Fransche taal — Langue française.

1e prijs : Jozef Herkens ; 2e Hyacinthe Paque ; 3e Eugeen Vroonen ; 4e August Berden en Jozef Mayelle — 2e Accessit : Jozef Molenaers ; 3e Georges Lowette ; 4e Pieter Bouveroux — 1e Benoeming : Paul Meyers ; 2e Lucien Bellefontaine ; 3e Leopold Picard ; 4e Huibrecht Heynen.

Fransche stijloefening — Rédaction française.

1e prijs : Eugeen Vroonen ; 2e Hyacinthe Paque ; 3e Jozef Herkens ; 4e Paul Meyers — 1e Accessit : Jozef Molenaers ; 2e August Berden ; 3e Jozef Mayelle ; 4e Leopold Picard — 1e Benoeming : Georges Lowette en Huibrecht Heynen ; 3e Fernand Vroonen, Tongeren ; 4e René Delvigne.

Rekenkunde — Arithmétique.

1e prijs : Jozef Mayelle ; 2e Jozef Herkens ; 3e Hyacinthe Paque ; 4e Pieter Bouveroux — 1e Accessit : Huibrecht Heynen ; 2e Eugeen Vroonen ; 3e Lucien Bellefontaine ; 4e Jozef Molenaers — 1e Benoeming : Jozef Cartenstart ; 2e August Berden ; 3e Fernand Vroonen ; 4e Leopold Picard.

Geschiedenis — Histoire.

1e prijs : Jozef Herkens ; 2e Hyacinthe Paque ; 3e Jozef Mayelle ; 4e Pieter Bouveroux — 1e Accessit : Georges Lowette ; 2e August Berden ; 3e Fernand Vroonen ; 4e Huibrecht Heynen — 1e Benoeming : Jozef Molenaers ; 2e Lucien Bellefontaine ; 3e Eugeen Vroonen ; 4e Paul Meyers.

Aardrijkskunde — Géographie.

1e prijs ; Jozef Herkens ; 2e Hyacinthe Paque ; 3e Jozef Mayelle ; 4e Pieter Bouveroux — 1e Accessit : Jozef Cartenstart ; 2e Georges Lowette ; 3e Eugeen Vroonen ; 4e Fernand Vroonen — 1e Benoeming : Andries Ramaekers ; 2e August Berden en Huibrecht Heynen ; 3e Jozef Molenaers.

Lezen — Lecture.

Prijs : Jozef Molenaers — Acessit : Eugeen Vroonen — Benoeming : Paul Meyers.

Latijnsche taal — Lange latine.

1e prijs : Jozef Herkens ; 2e Pieter Bouveroux Jozef Molenaers en Huibrecht Heynen — 1e Benoeming : * Justin Peigneux, Horpmael ; 2e August Berden.

Voordragen — Déclamation.

1e prijs : Eugeen Vroonen en August Berden ; 3e pr. : Pieter Leyser — Benoeming : Jozef Molenaers.

Schoonschrijven — Calligraphie.

Prijs : Jozef Mayelle, Lucien Bellefontaine en Jozef Molenaers — Benoeming : Jozef Bils ; Georges Lowette ; Andries Ramaekers.

Prijs van accessits — Prix d'accessits.

August Berden, Jozef Molenaers en Eugeen Vroonen.

2de Studiejaar — 2me Année d'études.

UITMUNTENDHEID — EXCELLENCE.

Niet toegekend. — Non décernée.

Godsdienst — Religion.

Prijs : Raymond Swerts, Tongeren — Pieter Leboulle, 's Heeren-Elderen — Benoeming : Constant Stevens, Tongeren en Jozef Wouters, id.

HET VERWISSELD KIND

18de VERVOLG.

Doch en, zoodra zij zich weer aan hem vastklampte, liet hij zich wegens onvereenigbaarheid van karakter wettelijk van haar scheiden. Later hertrouwde hij. Uit dit huwelijk, mevrouw, ben ik de zoon.

— Wel zoo ? Dat is zeker eene heel belangrijke geschiedenis. Maar, wat gaat mij eigenlijk uw ambo... aan ? Nu, ga voort, man ! Waarom moet gij mij dit alles vertellen ?

— Omdat het het begin is van de geschiedenis, die eindigde met dien brief van mij.

— Gij hebt mij beloofd, M. Woodroffe, zij glimlachte ijzig en hare oogen bleven hard, gij hebt mij beloofd dat gij beknopt zoudt zijn en mij mijn tijd niet zoudt rooven. Mag ik u wel verzoeken die belofte ook te houden ?

— Zeker, mevrouw, zeker. Ik houd voet bij stuk... Uit de meedeelingen, die mij gedaan waren leidde ik af, dat het kind der bewuste dame te Birmingham gestorven was, vermoedelijk in een hotel.

— Een oogenblik : Moet ik aannemen dat uw doelmerk is de persoon te vinden, die dat kind zou hebben gekocht of genaast ?

— Ja mevrouw. Ik handel ten behoeve van de moeder, die thans in Engeland is. Zij wenscht boven alle dingen haar kind terug te vinden. Dat is natuurlijk, nietwaar ?

— Volmaakt natuurlijk. Laat ons hopen dat zij gelukken zal... Ga voort, mijnheer Woodroffe. Het spreekt vanzelf, dat eene vrouw, die in staat is haar kind te verkoopen, niet verdient het terug te vinden.

Ook deze laatste opmerking was niet diplomatiek, want zij verraadde lastigheid.

— Misschien hebt gij daaraan wel gelijk, in het algemeen gesproken, Lady Woodroffe ; maar de dame die ik nu op het oog heb, mevrouw Haveril, echtgenoote van een onmetelijk rijken Amerikaan.

— Haveril ? Is dat dat millioenairsvolk, dat mijn zoon ontmoette, met u, ten huize van sir Robert Steele ?

— Het is dezelfde dame, ja.

— Waarlijk ? Ik zeg altoos tegen mijn zoon, dat hij toch beter moet toezien met wie hij zich in gezelschap begeeft... Nu, ga voort.

Dick glimlachte. De onbeschaamdheid van deze tusschenvoeging krenkte hem volstrekt niet. Integendeel, hij voelde er zich sterker door.

— Mevr. Haveril, ging hij voort, ziet, of verbeeldt zich, eene zeer treffende gelijkenis tusschen uw zoon, lady Woodroffe, en haren eersten man. Die gelijkenis moet waarlijk treffend zijn. Hij heeft ongetwijfeld mijn vaders gezicht, dezelfde figuur, dezelfde kleur van haar. Ook ik moet, naar men zegt, sterk op mijn vader gelijken, maar sir Humphrey toch nog meer.

— En op grond van die gelijkenis voorbeeldde zij zich...

— Verbeelden is het woord niet. Zij droomde.

— Droomde ? Wat heb ik met hare droomen te maken !... En die gelijkenis, is dat alles ? Heeft zij buitendien geen andere gronden ?

— Tot gisteren, neen. Maar, afgaande op een paar eenvoudige feiten, door mij ontdekt, en die ik in mijn brief reeds vluchtig aanroerde, ben ik er zeker van, dat zij gelijk heeft.

— Gij bedoelt ?

— Dat zij in haar recht is.

— Jawel ! Maar vat gij wel, M. Woodroffe, de volle beteekenis van die bewering : dat zij gelijk heeft. Wat toch zou in dit geval mijn zoon wel wezen ?

— Niet langer uw zoon ; maar de zoon van die andere vrouw.

— En ik dan, wat zou ik dan zijn, M. Woodroffe ?

— Dat, lady Woodroffe, staat niet aan mij te zeggen of te beoordeelen.

— Mijnheer Woodroffe, hernam de Lady, na het laatste ontwijkende antwoord van Dick, ik heb mij nu eenmaal bereid verklaard u aan te hooren. Wees dus zoo goed, met uwe uiteenzetting voort te gaan.

— Geerne, mevrouw, zegde Dick. Zooals ik u meedeelde, had mevrouw Haveril een droom gehad, aan welken zij groote weerde en beteekenis meende te mogen hechten. Aangezien het echter aan alle bewijzen tot staving van dien droom bleef ontbreken, zoo nam ik het besluit, zelf maar eens naar Birmingham over te vliegen en daar de registers na te gaan.

— Gij zijt dus een detective, zoo wat voor eigen rekening ?

— O neen, ik handel alleen maar voor deze eene dame.

— Die millionnaire is ! Ik hoop dat zij u goed betalen zal... Maar de feiten, man, de feiten ! Gij vondt dus...

— Veel meer dan ik hoopte of verwachtte. Ik vond de feiten, die ik in mijn schrijven aan u heb aangestipt.

— Dat wil zeggen : eene inschrijving in het register, van het overlijden van mijn zoon, en mijn eigen naam in het hotelboek. En dat is alles ?

— Is het niet genoeg ? Uw kind was ongeveer even oud als het door u genaaste. Er sterven niet veel kinderen van dien leeftijd elke week, zelfs niet te Birmingham. Dan, indien het kind te Birmingham stierf, moest het wel in een hotel geweest zijn.

Ik heb het sterfteregister nageslagen, en gevonden wat ik u gezocht heb. Ik ging naar het hotel, het dichtst bij de statie, sloeg het vreemdelingenboek na, en vond wat ik u zegde. Van het een en ander heb ik afschrift genomen.

— Wat verder ?

— Daarop zond ik u dien brief, en ik kwam hier om te hooren wat gij daarvan te zeggen hebt.

— Wat zou ik daarvan te zeggen hebben ?

— Met uw verlof, Lady Woodroffe — wie is die jongeling, die zich sir Humphrey betitelt ?

— Mijn zoon.

— En wie was dan het mannelijke kind, dat te Birmingham gestorven is ?

— Hoe kan ik dat weten ? — Dat moet gij aan iemand anders vragen.

— En wie was de Lady Woodroffe, die overnachtte in dat hotel ?

— Nogmaals, Mijnheer — hoe kan ik dat weten ?

— Oho !

Dick had op deze houding althans eenigermate voorbereid kunnen zijn. Maar dat was hij niet. Daarom zat hij nu geheel verslagen en onthutst.

— Gij geeft dus feitelijk te verstaan, hernam Lady Woodroffe, dat ik, ik zelf, eene vrouw in mijne positie, een kind zou hebben gekocht in de plaats van mijn eigen gestorven kind ? Dat is dus uwe bedoeling, Mijnheer ?

— Juist, Mevrouw, antwoordde Dick met eene prijzenswaardige onversaagdheid. Ik ben er zeker van, dat gij dit gedaan hebt. Er blijft u niets anders over, dan het te bekennen.

— Ellendige beurzensnijder ?

Dick deed verschrikt een stap achterwaarts, want het zag er waarlijk uit alsof zij hem wilde aanvliegen. Zij had er inderdaad grooten lust in. Hare woede kende geen palen. Het maakte haar dol, dat deze man zoo gemakkelijk had ontdekt wat zij voor altoos verborgen gewaand had.

— Ellendige beurzensnijder ! herhaalde zij, met een vorstelijk gebaar vol verpletterende minachting. En gij beroept u op eene zoogenaamde gelijkenis ? — Wel mijn zoon is een half hoofd langer dan gij. En mijn zoons vader was een edelman. Dit bewijzen zijn gezicht en manieren, terwijl de uwe... Maar ik doe u te veel eer aan door mij nog langer met u bezig te houden. Verlaat dit huis, mijnheer ! Als gij denkt mij geld te kunnen afpersen, dan hebt gij u misrekend. Verlaat dit huis... of neen — wacht nog even. Zeg aan uwe meesteres, die rijke persoon, dat kinderen van menschen in mijn stand niet sterven en begraven worden in eenen hoek — en voeg er bij, dat ik nooit van mijn leven in Birmingham ben geweest.

Dick had van schrik zijnen hoed laten vallen. Hij raapte hem op.

— Maar wat, stamelde hij, wat was dat dan voor een kind ?

— Zie er achter te komen, als gij er belang in stelt. Indien een twintig jaar geleden, de eene of andere vrouw de onbeschaamdheid heeft gehad, met welke oogmerken dan ook, zich voor mij uit te geven, terwijl ik zelf in Schotland was en sir Humphrey op de terugreis uit Indië, wat gaat mij dat aan ?

Dick mompelde iets onverstaanbaar. Inderdaad, hoe kon deze majestueuze dame zoo iets gedaan hebben ?

En toch, wie anders kon het hebben gedaan ? Lady Woodroffe ging weer zitten.

— Ik doe verkeerd met mij zoo boos te maken, sprak zij kalmer. Misschien is het u niet om geld te doen.

— Neen, waarlijk niet.

— Nu, laat mij u dan waarschuwen, dat ik elke verdere poging uwerzijds, om mij op deze wijze lastig te vallen, in rechten vervolgen zal. Onthoud dit, voor u zelf, en voor uwe lastgeefster, die ik niet ken, en niet wensch te kennen. Gij kunt nu gaan. Heb de goedheid de deur achter u te sluiten.

Zij wees naar de deur en wendde zich weer naar hare schrijftafel.

Deerlijk uit het veld geslagen aanveerdde onze dilettant-detective den aftocht.

— ∞ —

Zoodra echter Dick op de straat was, ontheven van de zeer geduchte en indrukwekkende tegenwoordigheid der verbolgen Lady, begon hij den staat van zaken eens opnieuw te overwegen.

De dame school alles van zich af en beweerde kortweg van niets te weten. Nu, dit had hij kunnen verwachten. Hoe kon ook eene vrouw in hare positie voor het aangezicht van de gansche wereld zich schuldig bekennen aan zulk eene misdaad ?

Hij had moeten voorzien dat dit iets ondenkbaar was. Hij had haar anders moeten aanpakken, slimmer en behoedzamer, niet met open vizier. Hij was een onhandige, een domme ezel geweest ! Hij had moeten bedenken dat botweg, stijfweg, brutaal ontkennen, altoos een machtig verdedigingsmiddel is.

Maar ondertusschen overdacht hij met een gevoel van beschaming, welk eene treurige rol hij zelf daareven als de kampioen van recht en waarheid had gespeeld.

— Het ernstig drama, zegde hij, om zichzelf te troosten ; het ernstige drama ligt nu eenmaal niet op mijn weg.

's Avonds, na het eten, begaf hij zich naar het hotel waar Alice Haveril woonde, maar niet, zooals hij zich had voorgesteld, met opgeheven hoofd en de stap eens zegepralers.

Molly zat Alice een brief voor te lezen.

— Dick, riep zij, misschien kunt gij ons ophelderen wat dit beteekent. Deze brief is daareven bezorgd. Luister !

« Geachte Mevrouw,

» Ik heb een onderhoud gehad met een zekeren heer, Richard Woodroffe, die zich uitgeeft voor een verren neef van mijnen zoon. Hij kwam tot mij met eene zonderlinge geschiedenis van eene zonderlinge hersenschim, welke hij gestaafd achtte door de ontdekking van eene opteekening in een register van geboorten en sterfgevallen. Zijne gansche bewering lijkt mij zoo uiterst onwaarschijnlijk — ik durf wel zeggen onmogelijk — dat ik het in het eerst niet de moeite weerd achtte mij nog verder er mee bezig te houden. Niettemin heb ik mijnen rechtskundigen raadgever er over gesproken, die zich nu met M. Woodroffe in verbinding stellen zal. Met hem persoonlijk wensch ik niet weer in aanraking te komen. De omstandigheden van het geval, zooals het mij werd blootgelegd, spreken vanzelf tot mijne sympathie als vrouw. Eene morder, van haren zoon beroofd, is altijd een voorwerp van medelijden, zelfs wanneer haar verlies niet aan de onafwendbare oorzaak, maar aan haar eigen gedrag is toe te schrijven en wanneer ten overvloede dit gedrag, naar het mij voorkomt, bezwaarlijk valt te vergoelijken.

» Het verhaal, waarmede de genoemde persoon tot mij kwam, is, dat gij mijnen zoon gezien hebt in een schouwburg ; dat gij hem later hebt ontmoet ten huize van sir Robert Steele ; en dat gij toen eene zekere gelijkenis meendet te hebben opgemerkt tusschen mijnen zoon en uwen eersten echtgenoot, en ook tusschen mijnen zoon en den bovengenoemden Richard Woodroffe.

» Verder vernam ik, dat gij uit het een en ander het ongehoorde besluit getrokken hebt, dat mijn zoon niemand anders zou wezen dan uw eigen zoon, dien gij verloren hebt, niet door den dood, maar door verkoop — verkoop uit de hand, tegen klinkende munt, zooals een boer een varken verkoopt.

» Ik matig mij niet aan, een oordeel te vellen over deze handelwijze. De verzoeking was ongetwijfeld sterk, en uw later hartzeer is vermoedelijk folterender geweest, dan indien gij het kind verloren had door de hand Gods. Ik bepaal mij dus hier tot hetgeen mij rechtstreeks betreft, namelijk uwe zonderlinge hersenschim.

(Wordt voortgezet).